

รายงาน

เรื่อง การบริหารความเสี่ยง (Risk Management)

จัดทำโดย

นางสาวปณิฏฐา สุนทรมัจฉะ

รหัสนักศึกษา 62561802034

เสนอ

ผศ.ชาดา สิทธิชาดา

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชา EAD5626 จริยธรรมสำหรับผู้บริหาร

และความเป็นนักบริหารมืออาชีพ

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

คำนำ

รายงานนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของวิชา EAD5626 จริยธรรมสำหรับผู้บริหาร และความเป็นนักบริหารมืออาชีพ เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง และได้ศึกษาอย่างเข้าใจเพื่อเป็นประโยชน์กับการเรียน

ผู้จัดทำหวังว่า รายงานเล่มนี้จะเป็นประโยชน์กับผู้อ่าน หรือนักเรียน นักศึกษา ที่กำลังหาข้อมูลเรื่องนี้อยู่ หากมีข้อเสนอแนะหรือข้อผิดพลาดประการใด ผู้จัดทำขอน้อมรับไว้และขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

นางสาวปณัฏฐา สุนทรมัจฉะ

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
คำนำ	2
สารบัญ	3
ความหมายของการบริหารความเสี่ยง	4
แนวคิดการบริหารความเสี่ยง	5
องค์ประกอบของการบริหารความเสี่ยง	7
ปัจจัยความเสี่ยง (Risk Factor)	7
ประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยง	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
กรณีศึกษา (Case Study)	10

การบริหารความเสี่ยง

ความหมายของการบริหารความเสี่ยง ได้มีผู้ให้ความหมายของการบริหารความเสี่ยงไว้หลายท่าน ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2552, หน้า 111) ได้ให้ความหมายของการบริหารความเสี่ยงคือ กระบวนการที่เป็นระบบในการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรมรวมทั้งกระบวนการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อลดมูลเหตุของโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายจากการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามแผน เพื่อให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ

ดวงใจ ช่วยตระกูล (2551) ได้ให้ความหมายของการบริหารความเสี่ยง หมายถึงการจัดกระบวนการดำเนินงานขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายโดยมีการวางแผนวิเคราะห์กำกับ พัฒนาทางเลือกในการบริหารความเสี่ยง ตรวจสอบและควบคุมให้เข้าไปในแนวทางเดียวกันตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

สงวน ช้างฉัตร (2547) ท่านได้ให้ความหมายของการบริหารความเสี่ยงไว้ว่าหมายถึงเป็นการปฏิบัติการควบคุมความเสี่ยง ซึ่งประกอบด้วยการวางแผนความเสี่ยงการประเมินความเสี่ยงต่าง ๆ การพัฒนาทางเลือกในการบริหารความเสี่ยง การตรวจสอบความเสี่ยงเพื่อหาว่าความเสี่ยงได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรและบันทึกการบริหารความเสี่ยงทั้งหมด

นฤมล สะอาดโหม (2549, หน้า 30) กล่าวถึงความหมายการบริหารความเสี่ยง คือ วิธีการบริหารจัดการที่เป็นไปเพื่อการคาดการณ์และลดผลเสียของความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร ทั้งนี้เพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้โดยมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นิรภัยจันทร์สวัสดิ์ (2551, หน้า 21) กล่าวว่าการบริหารความเสี่ยงคือกระบวนการที่ใช้ในการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรมรวมทั้งกระบวนการการดำเนินงานต่าง ๆ โดยลดมูลค่าแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหายเพื่อให้ระดับและขนาดของความเสียหายที่เกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ประเมินได้ควบคุมได้และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงกาบรรลุเป้าหมายขององค์กรเป็นสำคัญ

สรุป ความหมายของการบริหารความเสี่ยงได้ดังนี้ การบริหารความเสี่ยง หมายถึง วิธีการบริหารจัดการที่เป็นไปเพื่อการป้องกัน คาดการณ์ ลดโอกาสและลดมูลเหตุที่จะทำให้เกิดความเสียหายจากการดำเนินการขององค์กร ทั้งนี้เพื่อให้องค์กร สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้โดยมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

แนวคิดการบริหารความเสี่ยง

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) เป็นกลวิธีที่เป็นเหตุเป็นผลที่นำมาใช้ในการบ่งชี้ วิเคราะห์ ประเมิน จัดการ ติดตาม และสื่อสารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมหน่วยงาน/ฝ่ายงาน หรือ กระบวนการดำเนินงานขององค์กร เพื่อช่วยลดความสูญเสียในการไม่บรรลุเป้าหมายให้เหลือน้อยที่สุดและ เพิ่มโอกาสแก่องค์กรมากที่สุด

ความหมายของความเสี่ยง จันทนา สาขากร,นิพนธ์ เห็น โชคชัยชนะ, ศิลปพร ศรีจันทเพชร(2557, หน้า 3-1)กล่าวว่า“โอกาสที่ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงแตกต่างไปจากผลลัพธ์ที่คาดการณ์ไว้ความแตกต่าง เกิดจากความไม่แน่นอนของปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความสำเร็จของการดำเนินงานขององค์กร ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งแตกต่างไปจากคาดการณ์มีโอกาส ได้ 2 ลักษณะ ผลกระทบในเชิงลบ และผลกระทบในเชิงบวก”

มหาวิทยาลัยมหิดล (2557) กล่าวว่า“ความไม่แน่นอนของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นแล้วส่งผลให้ องค์กรไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดขึ้นอาจมาจากทั้งปัจจัยภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เช่น การเปลี่ยนแปลงนโยบายภาครัฐ การขยายตัวหรือการหดตัวทางเศรษฐกิจ ความผันผวนทางการเงิน และความต้องการของผู้รับบริการ”

ชร สุนทรายุทธ(2550, หน้า 152) กล่าวว่า “เหตุการณ์หรือการกระทำใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใน สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน และส่งผลกระทบหรือสร้างความเสี่ยงหรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ทั้งในระดับประเทศ ระดับองค์กร หรือหน่วยงานนั้น ๆ”มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2553, หน้า 1) กล่าวว่า “โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเสียเปล่าหรือ เหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคต และมีผลกระทบหรือทำให้เกิดการดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าประสงค์ขององค์กร

ชนรัตน์ แก้ววัฒนา (2550, หน้า 5) กล่าวว่า “เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวัง หรือ ความไม่แน่นอน มีโอกาสที่จะประสพกับความสูญเสียหรือสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ได้แก่ ภัยธรรมชาติ การทุจริต การลักขโมยความเสียหายของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การถูกดำเนินการทางกฎหมาย การบาดเจ็บ ความเสียหาย การเกิดอันตราย สูญเสียทรัพย์สิน สูญเสียชื่อเสียง ภาพลักษณ์ขององค์กร และบุคลากร เกิด ความไม่แน่นอน หรือศักดิ์ศรี หรือเกิดความสูญเสียจนต้องมีการชดใช้ค่าเสียหาย”

1. ภัยธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเช่น การเกิดน้ำท่วม ไฟไหม้ แผ่นดินไหว
2. สภาวะเศรษฐกิจ เช่น ภาวะเงินเฟ้อ เงินฝืด อัตราดอกเบี้ย อัตราและเปลี่ยนแปลงสกุลเงิน และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของราคา แหล่งเงินทุน ภาวะการแข่งขัน 3. สถานการณ์เมือง เช่น เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกาศใช้กฎหมาย ระเบียบและเหตุการณ์ที่เกิดหรือจำกัด โอกาสเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงอัตราภาษี
4. สังคม เช่น เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของประชากร การย้ายแหล่งที่อยู่โครงสร้างครอบครัว มาตรฐานและระสนิยมของสังคม การก่อการร้าย
5. เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เช่น อีคอมเมิร์ซ ซึ่งส่งผลต่อการใช้สารสนเทศในการบริหาร การลดโครงสร้างต้นทุน หรือความต้องการด้านเทคโนโลยี และปัจจัยเสี่ยงภายในได้ดังนี้ 1) โครงสร้างพื้นฐาน เช่น เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความต้องการเงินทุนเพื่อขยายหรือรักษาโครงสร้างพื้นฐาน การลดเวลาที่เครื่องจักรเสีย และการเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้า 2) พนักงานเช่น เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับอุบัติเหตุ การทุจริต การหมดอายุสัญญาจ้าง การสูญเสียพนักงานสำคัญ ที่ส่งผลต่อความเสียหายทางการเงินและชื่อเสียงและการหยุดผลิต 3) เทคโนโลยี เช่น เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับระบบไอทีและสารสนเทศภายในองค์กร ความถูกต้องครบถ้วนของสารสนเทศ ความมั่นคงปลอดภัย การทุจริต การเลือกระบบที่จะใช้การพัฒนาและบำรุงรักษาระบบ การหยุดชะงักของระบบ และความสามารถปฏิบัติงานต่อเนื่อง และจากประเภทของความเสียหายที่เกิดทั้งปัจจัยทั้งภายในและภายนอกแล้วนั้น
 - มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2553, หน้า6) ได้ระบุความเสี่ยงไว้ดังนี้ 1. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดนโยบายและการวางแผนกลยุทธ์หรือแผนการปฏิบัติราชการ รวมถึงการนำไปปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม หรือ ไม่สอดคล้องกับปัจจัยต่าง ๆ ทั้งที่เป็นปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาและการบรรลุผลเป้าประสงค์และหรือเป้าหมายองค์กร
 2. ความเสี่ยงด้านปฏิบัติงาน หมายถึงความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในกระบวนการทำงานตามปกติทุกขั้นตอน โดยครอบคลุมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ กระบวนการ เทคโนโลยี สารสนเทศ วัสดุ/อุปกรณ์ บุคลากร ที่ปฏิบัติงาน ว่ามีระบบควบคุม ตรวจสอบดีเพียงใดซึ่งถ้าไม่ดีพอองค์กรต้องหาวิธีการในการจัดการไม่ให้ความเสี่ยงนั้นเกิดขึ้น มิฉะนั้นอาจจะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการหรือแผนกลยุทธ์ขององค์กร
 3. ความเสี่ยงด้านการเงินหมายถึงความเสี่ยงที่เกิดจากความไม่พร้อมในเรื่อง การเงิน งบประมาณ และการควบคุมรายจ่ายต่าง ๆ ที่เกินความจำเป็น หรือ ไม่มีประสิทธิภาพ

4. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมายกฎระเบียบหมายถึงความเสี่ยงที่เกิดจากการไม่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องได้หรือกฎระเบียบที่มีอยู่ไม่เหมาะสมหรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน หรือไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามเวลาที่ กำหนด และอาจมีผลต่อการลงโทษกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการติดตามผลการปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

สรุปได้ว่าความเสี่ยง หมายถึง สถานการณ์ที่เผชิญกับอุปสรรคหรือการสูญเสียโอกาสจึงส่งผลให้

องค์ประกอบของการบริหารความเสี่ยง

1 การระบุชี้ว่าองค์กรกำลังมีภัย เป็นการระบุชี้ว่าองค์กรมีภัยอะไรบ้างที่มาเผชิญอยู่ และอยู่ในลักษณะใดหรือขอบเขตเป็นอย่างไร นับเป็นขั้นตอนแรกของการบริหารความเสี่ยง

2 การประเมินผลกระทบของภัย เป็นการประเมินผลกระทบของภัยที่จะมีต่อองค์กรซึ่งอาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การประเมินความเสี่ยงที่องค์กรต้องเตรียมตัวเพื่อรับมือกับภัยแต่ละชนิดได้อย่างเหมาะสม

3 การจัดทำมาตรการตอบโต้ตอบความเสี่ยงจากภัย

การจัดทำมาตรการตอบโต้ตอบความเสี่ยงเป็นมาตรการที่จัดเรียงลำดับความสำคัญแล้วในการประเมินผลกระทบของภัย มาตรการตอบโต้ที่นิยมใช้เพื่อการรับมือกับภัยแต่ละชนิด อาจจำแนกดังนี้

1.1 มาตรการขจัดหรือลดความรุนแรงของความอันตรายของภัยที่ต้องประสบ

1.2 มาตรการที่ป้องกันผู้รับภัย มิให้ต้องประสบภัยโดยตรง เช่น มาตรการลดความรุนแรงของสถานการณ์ฉุกเฉิน เช่น กรณีเกิดเพลิงไหม้ในอาคาร ได้มีการขจัดและลดความรุนแรง โดยออกแบบตัวอาคารให้มีผนังกันไฟ กันเพลิงไหม้รูกลาม

1.3 มาตรการกักภัยก็เป็นการลดความสูญเสียโดยตรง ลงได้มาก

1.4 มาตรการกลับคืนสภาพ ก็เป็นอีกมาตรการในการลดความเสียหายต่อเนื่องจากภัยหรืออุบัติเหตุแต่ละครั้งลงได้

ปัจจัยความเสี่ยง (Risk Factor)

ปัจจัยความเสี่ยง หมายถึง ต้นเหตุ หรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใดและจะเกิดขึ้นได้อย่างไรและทำไม ทั้งนี้สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการความเสี่ยง ในภายหลังได้อย่างถูกต้อง

ปัจจัยความเสี่ยงพิจารณาได้จาก

- 1) ปัจจัยภายนอก เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย ฯลฯ
- 2) ปัจจัยภายใน เช่น กฎระเบียบ ข้อบังคับภายในองค์กร ประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ ระบบการทำงาน ฯลฯ

ประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยง

จะช่วยผู้บริหารมีข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น และทำให้องค์กรสามารถจัดการกับปัญหาอุปสรรคและอยู่รอดได้ในสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดหรือสถานการณ์ที่อาจทำให้องค์กรเกิดความเสียหาย ประโยชน์ที่จะได้รับจากการดำเนินการบริหารความเสี่ยง มีดังนี้

1. ช่วยสร้างโอกาสและเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงาน
 2. ตระหนักถึงภัยคุกคามที่ยังมาไม่ถึง และลดการสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นได้
 3. ช่วยป้องกันการปฏิบัติงาน ปรับปรุงระบบงาน และการวางแผน
 4. สร้างฐานข้อมูลความรู้ที่มีประโยชน์ต่อการบริหาร และการปฏิบัติงานในองค์กร
 5. ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่าง ๆ ที่สำคัญขององค์กรได้ทั้งหมด
 6. สร้างคุณค่าให้การทำงาน และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้องค์กร
 7. เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารงานและช่วยให้การพัฒนางานองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
 8. ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
 9. สนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารและมองเป้าหมายในภาพรวม
 10. ช่วยให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมาย ในขณะที่ลดอุปสรรคหรือสิ่งที่ไม่คาดหวังที่อาจเกิดขึ้น
- ทั้งในการป้องกันความเสียหายต่อทรัพยากรขององค์กร และสร้างความมั่นใจในการรายงานและการปฏิบัติตามกฎระเบียบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัชชัญญา ปัทมทัตตานนท์ (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิผลของสถานศึกษาคือ ด้านการดำเนินงาน และเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ ผู้บริหารสถานศึกษาควร ส่งเสริมด้านการดำเนินงานของบุคลากรทั้งทางด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษาควร ส่งเสริมด้านการดำเนินงานของบุคลากรทั้งทางด้านการจัดการเรียนการสอน การจัดทำหลักสูตร การสอน การประกันคุณภาพการศึกษาการวิจัยในชั้นเรียน และงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย มีการให้ความรู้ความเข้าใจ ให้ขวัญกำลังใจแก่บุคลากร มีกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง และให้ความรู้ทางด้านกฎหมาย / กฎระเบียบ วินัย มาตรการ ข้อกำหนดต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเพิ่มประสิทธิผลของสถานศึกษา

ขวัญญานันท์ แก้วนุชธนาวัชร (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการความเสี่ยงในการทำงานของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในอำเภอท่าใหม่จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17

พบว่า โดยรวมแล้วอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะระบบการดำเนินงานและการบริหารบุคลากรที่ขาดทักษะในการปฏิบัติงานที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาอุปกรณ์ที่ใช้ไม่มีความทันสมัยและจำนวนไม่เพียงพอต่อการใช้งานรวมถึงคุณภาพที่อยู่ในสภาพไม่พร้อมใช้งานบุคลากรขาดทักษะในการปฏิบัติงานก่อให้เกิดความผิดพลาดต่องานในสถานศึกษา

วรรณวิภา จันทรหอมกุล (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการกรณีศึกษามหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ พบว่า การบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติงานมีระดับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นน้อยหรือมีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นน้อยครั้ง ซึ่งถือเป็นผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานให้ความสำคัญกับกระบวนการบริหารความเสี่ยงได้รับการออกแบบไว้ให้สามารถบ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นหรือการคาดการณ์ความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นอย่างมีหลักการและกำหนดแนวทางการป้องกัน หรือลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น เพื่อให้ได้รับความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลในการบรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์กรกำหนดไว้ มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ทำงานด้วยความโปร่งใส ซึ่งเข้ามาช่วยในการปฏิบัติงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

กรณีศึกษา (Cast Study)

กรณีในสถานศึกษา ทางผู้บริหารและครูประจำชั้นได้บริหารความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของชั้นอนุบาล เนื่องจากเด็กในวัยนี้ความคิด ความแยกแยะน้อย รวมทั้งความซุกซุนของเด็กจะเล่นตลอดเวลา ทางผู้บริหารและครูประจำชั้นจึงตระหนักและมีมาตรการเน้นความปลอดภัย ลดความเสี่ยงของนักเรียนในวัยนี้กับอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นได้

1. โดยคำนึงถึงความปลอดภัยชั้นลงอาคาร ต้องไม่อยู่ในที่สูง บันไดต้องไม่ชันจนเกินไป เน้นมีขอบราวบันได และเครื่องกั้น ไม่ให้พลาดพลั้งหรือปีนตกลงมา

2. บุคลากรต้องดูแลอย่างน้อย 2 คน ต่อห้อง ความเสี่ยงนี้จะละเอียดไม่ได้เลย ต้องดูแลอย่างใกล้ชิด จึงเน้นบุคลากรที่มีใจรักและมีความอดทนเพื่อเน้นความเสี่ยงในการปฏิบัติหน้าที่

3. อุปกรณ์และของเล่นในห้องเรียน ข้อนี้สำคัญเพราะเด็กนักเรียนจะใช้เวลาอยู่กับอุปกรณ์เหล่านี้มากที่สุด เช่น โต้ะนักเรียน และของเล่น รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ ไม่ควรมีน้ำหนักเกินไป และต้องไม่มีขอบแหลมคม เพราะเสี่ยงอาจเกิดอันตรายกับเด็กอนุบาลได้

บรรณานุกรม

- ดวงใจ ช่วยตระกูล. (2552). การบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
วิทยานิพนธ์ดุสิตบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นฤมล สอาดโคม. (2550). การบริหารความเสี่ยงองค์กร. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ฐานการพิมพ์
จำกัด
- สงวน ช่างฉัตร. (2547) การบริหารความเสี่ยงของโครงการ. คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, สืบค้นเมื่อ 21 พ.ย.2552,
จาก <http://www.netcomuk.co.uk>. 13.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2552) คู่มือคำอธิบายตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของ
การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552
- นิรภัย จันทร์สวัสดิ์ (2551) การบริหารความเสี่ยง จากทฤษฎีสู่ปฏิบัติ กรุงเทพฯ : สุตร ไพศาล
จันทนา สาขากร, นิพันธ์ เห็นโชคชัยชนะ, ศิลปพร ศรีจันเพชร การควบคุมภายในและการ
ตรวจสอบภายใน กรุงเทพฯ : ที พี เอ็น เพรส, 2557
- ธร สุนทรายุทธ.(2550). การบริหารความเสี่ยงทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัท เนติกุลการพิมพ์
จำกัด.
- มหาวิทยาลัยรามคาแหง. (2553). คู่มือบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
รามคาแหง.
- มหาวิทยาลัยมหิดล. (2557). คู่มือบริหารความเสี่ยงมหาวิทยาลัยมหิดล.เข้าถึงได้จาก:
<http://www.op.mahidol.ac.th/>, 30 กันยายน 2559
- ธนรัตน์ แต้ววัฒนา. (2550). การบริหารความเสี่ยง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. เข้าถึงได้จาก: <http://www.dent.swu.ac.th>, 3 ตุลาคม 2559.
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2553). คู่มือบริหารความเสี่ยง.เข้าถึงได้จาก: www.cmu.ac.th, 5 ตุลาคม
2559.